



איכתבים

עבודה, בילויים וחול. מחפשת משהו שמעניין להינשא על בסיס של שיתוף, סיפוק, ידידות ואופטימיות.

אני גבוהה, אינני חתיך, בכל אופן לא מה שקוראים, דגדג, אפילו לב שבור אין לי, מתודה (5/25) שבמחשבה שגויה נזכר שהיתה לו פעם איזו ארוסה רומנטית, ובתאוצה הולנדית מסתובבת גס-כחן אי-שם בביוגרפיה שלו, בחודש יולי השנה

יורד בפוטנציה "לצערי אני חייל..." איוו פתיחה בלי תריסגרתית למיכתבו של (1/25). עוד לא מספיקים להתאושש, והנה הפצצה הי שניה: "אין לי קשר לאיוו שהיא דת, ואני לא מתכוון להישאר בארץ!" זה כבר באמת מתחיל לעורר סקרנות, הגילוי-לב הזה. "אני עוד מעט בן 21", הוא כותב, וכבר הגעתי למסקנה שאין מטרה בחיים שאני מוכן למות למענה או להרוג למענה.

ידידה למטרות שמרניות

אני גבוהה, אינני חתיך, בכל אופן לא מה שקוראים, דגדג, אפילו לב שבור אין לי, מתודה (5/25) שבמחשבה שגויה נזכר שהיתה לו פעם איזו ארוסה רומנטית, ובתאוצה הולנדית מסתובבת גס-כחן אי-שם בביוגרפיה שלו, בחודש יולי השנה

מיכתב פרס

רוצה לכתוב לחיילים

היא רק בת 16, אבל אם מגיע לה לא סתם פרס השבוע אלא פרס השנה, הרי זה עבור מי שפס אחד במיכתבה האומר כדלקמן: "אני אוהבת לכתוב, ועוד יותר רוצה לכתוב, לחיילים, או לסתם בחורים..."

מיכתב פרס השבוע — בכל שבוע — מזכה את שולחו בשי חינוס: חבילת מוצרי יופי מתוצרת חברת הדס בשווי של 200 ל"ר. הפרסים נשלחים לזוכים בדואר.

ימלאו לי 37 שנים, הוא מגלה, וכמתנת יום-הולדת הוא לא היה מתנגד ל"ידידה למטרות שמרניות, מעל גיל 19, מוטב שחרות דקיקה."

הוא אוהב בישול, האונה למוסיקה סטריאופונית דווקא, נסיעות ועבודה. הוא נמצא עכשיו בבלגיה, שם הוא עובד כפועל-יציקה, אבל במשכורת של שר בממשלת ישראל. הוא מתכוון לבוא לביקור-מולדת בארץ. אם תודרוי, תהיי זו את שתוכלי לבוא לקבל את פניו, שלא לדבר על המתנות.

אוהב קולנוע (במיוחד סרטים)

סנוביות, ביוקנעם-עילית היתן כבר? אחת לעשר שאנן אפילו לא יודעות היכן זה. אבל אז אם אתן רוצות לדעת, ואולי גם לבקר שם, הנה ההזדמנות. כתובנה ל(6/25), שהוא הנדסאי בן 25, המתגנב לגובה של 175 ס"מ, מה שהיה מבטיח לו מקום בטוח בקבוצת הכדורסל המקומית, אילו היתה שם אחת כזאת. הוא "נאה מאד", אם להאמין לנחתום.

"אוהב ספורט בצורה פעילה, קולנוע (במיוחד סרטים). מטיבעי אני טיפוס איכר פתי, לכן אני מצפה מבתי-הזוג שתהיה גם היא ערה ואיכפתית לסובב אותה." הוא מעוניין שאלה שתכתובנה לו תהיינה "נחמדות, מבחינה חיצונית ופנימית כאחת."

לא סתם פוץ!

נחה עליה רוח ההשראה, על (7/25) והיא כתבה לי את השיר הבא:

לכל מי שיודע מה הוא אושר / ולכל מי שבשעת-הכוס / כותב, אוהב ועושה חיים / שיכתוב לי המון-המון מיכתבים / שלא יהיה סתם פוץ / המנסה להיתקע כמו קוץ / שיהיה יפה או לפחות נחמד / ולא סתם כמו כל אחד / שלא יהיה סתם כישלון / שיהיה לו ניצוץ כישרון / לכתוב מיכתב (ארוך) בעט או בעיפרון / לגברת המחכה לו איש-שם בשרון.

הגברת היא בסך-הכל "נערות תיכור ניסית, הלומדת שביעית, שהחברה קוראים לה, שובבה" או, ברדיקסית, אבל היא מכנה את עצמה בתואר, הנערה האהבת לעשות חיים. היא נהנית מכל רגע בחיים, וכל דבר הוא לגביה בעל משמעות. למרות שהיא כותבת על עצמה בגוף שלישי, אי-אפשר להכחיש שיש בה משהו

מיכתב פרס

רוצה לכתוב לחיילים

היא רק בת 16, אבל אם מגיע לה לא סתם פרס השבוע אלא פרס השנה, הרי זה עבור מי שפס אחד במיכתבה האומר כדלקמן: "אני אוהבת לכתוב, ועוד יותר רוצה לכתוב, לחיילים, או לסתם בחורים..."

מיכתב פרס השבוע — בכל שבוע — מזכה את שולחו בשי חינוס: חבילת מוצרי יופי מתוצרת חברת הדס בשווי של 200 ל"ר. הפרסים נשלחים לזוכים בדואר.

אוהב קולנוע (במיוחד סרטים)

סנוביות, ביוקנעם-עילית היתן כבר? אחת לעשר שאנן אפילו לא יודעות היכן זה. אבל אז אם אתן רוצות לדעת, ואולי גם לבקר שם, הנה ההזדמנות. כתובנה ל(6/25), שהוא הנדסאי בן 25, המתגנב לגובה של 175 ס"מ, מה שהיה מבטיח לו מקום בטוח בקבוצת הכדורסל המקומית, אילו היתה שם אחת כזאת. הוא "נאה מאד", אם להאמין לנחתום.

הגאווה בלהיות חייל

מזמן כבר לא היה לנו חייל. או יש. (8/25)

"אני אוהב את הרישומים של: הנני חייל משועמם" (איש, לא!).

זה נדוש וטיפשי. אינני רוצה להתכתב, וחשוב מכך לקשור קשרים עם נערה, רק בגלל היותי חייל בצה"ל. (יש לי טובת-הנאה אחרת עקב היותי חייל — הגאווה!) אני מעוניין לקשור קשרים עם נערה בגילגל ו/או עצם רצונה בי.

"המאפיינים שלי, זהם אינם רבים: טיפוס ספורטיבי בעל שיער חום-שטני, המתנשא לגובה 181 ס"מ ומרכיב משקפים. אם מייחתי חושדת שאני זקן מדי בשבילה. הרי של-21 האביבים שעברו עלי לא היה השפעה על צבע שערי. אהבות? יש: מוסיקה קלה שקטה, גליים נודדים לאור הירח, והרבה בדידות. אבל בשניים. אם הנך בת 18-20 ומתנוררת בחיפה או

בסביבתה, אנא, כתבי אלי, וגאהב אותם הדברים יחדיו."

עוד לא-משועמם

ואם כבר, שיהיה. עוד חייל. (9/25). "אני לא רוצה לכתוב משהו נדוש כמו אני חייל משועמם מאי-שם..." אתם רואים, הצלחתי להפחיד את החיילים. יוהר הם לא פותחים את מיכתביהם בנוסח "אני חייל משועמם". במקום זה הם מתחילים כולב בנוסח: "אני לא רוצה לפתוח בסיגנון: אני חייל משועמם..." רק תגידו שאין לי השפעה על צה"ל.

טוב, הוא ממשיך, "אבל מה לעשות ואני באמת חייל קרבי משועמם, המחפש ומקווה גם למצוא אחת ש..."

"שרצוי מאד שתהיה מאיזור תליאביב. "חיצונית שתהיה יפה (ולא יקרה לה כלום אם תצרף תמונה).

"מה שאני יכול להבטיח לאותה אחת שתענה לדרישות הנ"ל, זה שהיא זוכה במשהו רציני, גבוה, חתיך, בעל שיער שטני, עיניים תכולות-ירוקות (תלוי במצבי הרוח), תוסס, חי, שאוהב לשמוע מוסיקה ולעשות חיים. כימעת שכתתי. אני בן 19 וחצי, ואם אותה אחת תהיה מבוגרת ממני בכמה חודשים, לא נלך בשביל זה לרב."

לא להידחק!

"יש לי מה להציע, ונא לא לדחוף..." אומרת (10/25), ואני כבר לא רואה את סוף החור.

"הופשיה (עם בעל-לשעבר), צברית, 173 ס"מ גובה, חזות נאה ונעימה מאד, דירה קטנה וחמה, 36 שנים אשר לש'מהתי לא נראות עלי, אולם הן שנותי המעניינות ביותר. מבקשת: ידיד נאה, גברי, גבוה, ורצוי חופשי, אשר גם לו יש מה להציע נוסף למעלותי החיצוניות."

מה שמקלקל לה קצת זה הסוף: "עזרו נא בני השלושים-פלוס, וניצור ידידות יפה ומעניינת." מה יש, אחד לא מספיק?

אשמת שומרון

לא הייתי מאמינה שמישהו יעלה בדעתו לנצל את מדורי למטרות פוליטיות. עד שהגיעני מיכתבו של (11/25), שהיה בטוח "שלא תפרסמי אותו, מפני שאורי אבנרי ודאי לא ירשה לך." או דווקא לך, ולכל מי שחושבים כמך.

"אני איש גוש-אמונים, המתכנן להצטרף אל אחת ההתנחלויות שתוקמנה אי"ה בשומרון. אלא שלא הייתי רוצה לעשות זאת בגפני. הייתי מעדיף אילו כבר מתחילת הדרך היתה נלוות אלי נערה, שרוה האמונה והחזון מפעמת בה, כדי שנוכל יחד לקשור את חיינו עם תקומת השומרון. אני אומנם חובש כיפה ומבית מסורתי, אך זו שתיענה לפנייתי אינה חייבת להיות דתית. די שתהיה דבקה באמונה עזה וברצון לממש בגופה את משאת הדורות. אני בן 26, בוגריישיבה, אבל כזה ששירת בצה"ל וממשיך לשרת בו גם היום במילר-אים. הנערה שתפנה אלי צריכה להיות מוכנה לנטוש את בית הוריה ולהצטרף אלי כבר במעמד הקרוב ביותר." סליחה שאני מתערבת, אבל כבר מותר לכם לעשות את זה בלי נישואין?

מיכתבים לפירסום במדור זה יש להפנות לכתובת: מיכתבים לציפי, ת.ד. 136, תל-אביב. מיכתבים למכתבים במדור יש לשלוח במעטפה כפולה. על המעטפה חזיר צונית לרשום את הכתובת הנ"ל. על גבי המעטפה הפנימית — מבוילת בבוץ של 45 אגורות, יש לרשום את מיספרו הסידורי של המכתב בלבד.

מיכתב לפירסום במדור זה יש להפנות לכתובת: מיכתבים לציפי, ת.ד. 136, תל-אביב. מיכתבים למכתבים במדור יש לשלוח במעטפה כפולה. על המעטפה חזיר צונית לרשום את הכתובת הנ"ל. על גבי המעטפה הפנימית — מבוילת בבוץ של 45 אגורות, יש לרשום את מיספרו הסידורי של המכתב בלבד.

אף אחד לא מכיר את פניך כמוך
חוץ מאתנו - adas